

MINISTER ROLNICTWA
I ROZWOJU WSI

WYDZIAŁ ROLNICTWA
Urząd Rolnictwa
30.05.08
3844

HOR hn 4040-71/08

Warszawa, 2008.05.24

Pani
Krystyna Bochenek
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Senatowa Pani Marszałek,

W odpowiedzi na pismo z dnia 28 kwietnia 2008 r. znak BPS/OSK-043-396/08, w związku z oświadczeniami złożonymi przez Pana Senatora Eryka Smulewicza podczas 10 posiedzenia Senatu RP w dniu 24 kwietnia 2008 r. przedkładam poniższe wyjaśnienia:

1. Dotyczy oświadczenia w sprawie objęcia dopłatami do materiału siewnego nasion kukurydzy, rzepaku oraz buraków cukrowych.

Dopłatami do powierzchni obsianej lub obsadzonej materiałem siewnym kategorii elitarny lub kwalifikowany objęto ważne gospodarczo gatunki roślin rolniczych, których produkty stanowią podstawowy surowiec przeznaczony do bezpośredniego spożycia lub przetwórstwa. Obok zbóż i ziemniaków dopłatami objęto również rośliny strączkowe. Wykorzystanie do siewu kwalifikowanego materiału w tych gatunkach waha się od kilku do kilkunastu % w zależności od roku i regionu kraju i jest jednym z najniższych w krajach Unii Europejskiej. Zaproponowane dopłaty mają na celu zahamowanie spadku oraz w przyszłości zwiększenie zużycia kwalifikowanego materiału siewnego przez producentów rolnych.

Biorąc pod uwagę fakt, że do produkcji kukurydzy, rzepaku jak również buraków cukrowych wykorzystywany jest głównie kwalifikowany materiał siewny odmian

mieszkańcowych, których zakup dokonywany jest corocznie, gatunki te nie zostały objęte dopłatami.

Ponadto rolnikowi, któremu została przyznana płatność do uprawy roślin energetycznych od 2007 r. przysługuje pomoc do powierzchni uprawy rzepaku w wysokości 176 zł na ha.

Dopłaty do materiału siewnego oraz do powierzchni uprawy rzepaku realizowane są w ramach pomocy de minimis w rolnictwie, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1535/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. w sprawie zastosowania art. 88 i 87 Traktatu WE w odniesieniu do pomocy de minimis w sektorze produkcji rolnej.

Kwalifikowanie kolejnych dopłat do pomocy de minimis spowoduje, że dostęp do tej pomocy będzie ograniczony do mniejszej liczby rolników, szybciej też zostanie wyczerpany limit 7 500 euro dla pojedynczego producenta rolnego oraz, co również istotne, szybciej wyczerpany zostanie limit krajowy, który do końca 2011 roku wynosi 119 542 500 euro.

2. Dotyczy oświadczenia w sprawie współfinansowania Wystawy Zwierząt Hodowlanych w Sierpcu.

Wniosek o uwzględnienie powyższej wystawy w Planie Finansowym Funduszu Promocji Mleczarstwa na 2008 rok został poddany pod głosowanie na posiedzeniu Komisji Porozumiewawczej ds. Mleka i Przetworów Mlecznych w dniu 31 marca 2008 r, i w jego wyniku rozpatrzony negatywnie.

3. Dotyczy oświadczenia w sprawie wzrostu cen środków do produkcji rolnej (nawozów sztucznych oraz środków ochrony roślin).

Resortowi rolnictwa znany jest problem rosnących cen nawozów mineralnych. Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi wielokrotnie występowało do Ministerstwa Gospodarki zwracając uwagę na zbyt wysokie ceny nawozów mineralnych, stanowiące barierę ich zużycia na wymaganym poziomie. Jednakże zdaniem Ministerstwa Gospodarki nie ma ono możliwości wpływania na poziom cen, gdyż zakłady produkujące nawozy mineralne we własnym zakresie określają ceny nawozów, kierując się zarówno rachunkiem kosztów, swoimi możliwościami produkcyjnymi, jak i aktualną sytuacją na rynku.

Główną przyczyną wzrostu cen nawozów azotowych jest wzrost kosztów produkcji nawozów, głównie gazu ziemnego wysokometanowego, który stanowi około 80% kosztów, jak również wzrost cen energii elektrycznej oraz koszty pracy. Produkcja nawozów azotowych jest najbardziej energochłonna spośród produkcji wszystkich nawozów.

Dynamiczny wzrost popytu na żywność, a w konsekwencji na nawozy mineralne w Chinach i w Indiach spowodował wyraźny wzrost cen na surowce do produkcji nawozów fosforowych i potasowych na całym świecie. Warto dodać że Polska nie posiada surowców do produkcji tych nawozów, są one importowane z różnych krajów Europy i Afryki.

Na wzrost cen wpływają również coraz wyższe koszty transportu, zdrożał zarówno fracht (transport morski) surowców, jak również paliwa ropopochodne.

Natomiast wpływ liczby firm działających na rynku nawozowym na ceny środków produkcji, zdaniem Instytutu Ekonomiki Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej, – PIB był znikomy. Liczba firm produkujących i importujących nawozy mineralne jest już od wielu lat w zasadzie niezmienna.

Jednakże warto dodać, że już od wielu lat systematycznie wzrasta jednostkowe zużycie nawozów mineralnych w czystym składniku w przeliczeniu na 1 ha użytków rolnych. Rolnicy stosują coraz większe dawki nawozów, wybierają przy tym nawozy coraz droższe, bardziej skoncentrowane i kompleksowe.

Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi w grudniu 2007 r. podjęło działania mające na celu wyjaśnienie istnienia ewentualnej zмовy cenowej producentów i dystrybutorów nawozów mineralnych. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, pismem z dnia 15 stycznia 2008 r., poinformował Ministerstwo, że w dniu 29 grudnia 2006 r., na podstawie art. 43 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r., Nr 244, poz. 2080 z późn. zm.), zamknięto, wszczęte w dniu 11 marca 2005 r., postępowanie wyjaśniające, ponieważ nie istniały przesłanki uzasadniające wszczęcie postępowania antymonopolowego w sprawie nadużywania pozycji dominującej, o której mowa w art. 8 ustawy, gdyż żaden z producentów nawozów mineralnych ani dealerów nie posiadał pozycji dominującej na krajowym rynku nawozów w rozumieniu art. 4 pkt 9 ustawy. W związku z brakiem istotnej zmiany struktury krajowego rynku sprzedaży nawozów mineralnych Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że brak jest podstaw do wszczęcia postępowania antymonopolowego w niniejszej sprawie.

Jednakże Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi, zaniepokojone sytuacją na rynku środków do produkcji rolniczej, 7 maja 2008 r. ponownie zwróciło się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z prośbą o podjęcie działań zmierzających do wyjaśnienia istnienia ewentualnej zмовy cenowej producentów i dystrybutorów nawozów mineralnych.

Ze swej strony, Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi popiera każde działania prowadzące do obniżenia cen nawozów mineralnych, w tym działania zmierzające do

zniesienia ceł antidumpingowych na nawozy importowane spoza Unii Europejskiej, co powinno skutkować zwiększeniem konkurencyjności na rynku, a w konsekwencji obniżeniem cen nawozów.

Ponadto od 1 maja 2008 r. rolnicy ryczałtowi otrzymują wyższą stawkę zwrotu VAT z 5% do 6%. Ma ona zrekompensować rolnikom wzrost cen na nawozy i inne środki produkcji dla rolnictwa, wynikający z podwyższenia stawki VAT z 3 % do 7 % .

Odnosząc się do poruszonego w oświadczeniu problemu wzrostu cen środków ochrony roślin należy wskazać, że w porównaniu ze wzrostem cen nawozów zmiany cen środków ochrony roślin nie były aż tak istotne. Według danych przekazanych przez IERiGŻ-PIB w okresie od marca 2007 r. do marca 2008 r. wzrost cen środków ochrony roślin wyniósł 4%, a w ciągu pierwszego kwartału 2008 r. 2,1%. Mimo, że wzrost cen środków ochrony roślin należy uznać za umiarkowany, jego dynamika była wyższa niż w latach ubiegłych. W 2007 r. ceny detaliczne środków ochrony roślin wzrosły o 1,1% w porównaniu z rokiem 2006, a w roku 2006 o zaledwie 0,8% w stosunku do roku 2005.

Na przedstawione powyżej zmiany cen środków ochrony roślin nie miała jednak istotnego wpływu liczba firm działających na rynku środków ochrony roślin - liczba ta od wielu lat nie ulega bowiem istotnym zmianom. Liczba punktów sprzedaży środków ochrony roślin w przypadku handlu hurtowego w latach 2005-2007 zmniejszyła się wprawdzie o około 13% do 333 punktów sprzedaży, jednak w przypadku handlu detalicznego zwiększyła się o około 6% do 5797 punktów sprzedaży.

Z p.o.c.e. Beniamin

Z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi
PODSEKRETARZ STANU
Artur Ławniczak